

لینکو مایسین ۵٪ + اسپکتینومایسین ۱۰٪
Lincomycin+Spectinomycin

ترکیب:

هر میلی لیتر حاوی:

لینکومایسین هیدرو کلراید ۵۰ میلی گرم

اسپکتینومایسین سولفات ۱۰۰ میلی گرم

لینکومایسین توسط استریتومایسین لینکولنزیس (S. lincolensis) تولید شده و به آسانی در آب حل می شود.

اسپکتینومایسین توسط استریتومایسین اسپکتابلیس (S. spectabills) تولید می شود، کمی حالت قلیایی داشته و در آب حل می شود.

مکانیسم اثر:

لینکومایسین از گروه آنتی بیوتیک های لینکوزامیدی می باشد که خاصیت باکتریواستاتیکی دارد. این دارو به محل ۵۰S ریبوزم باکتری ها متصل شده و سبب مهار ساخت پروتئین می شود. محل اتصال این آنتی بیوتیک به ریبوزوم در نزدیکی جایگاه اتصال کلرامفنیکل و اریترومایسین بوده و احتمالاً قسمتی از جایگاه برای اتصال این آنتی بیوتیک ها مشترک می باشد که این موضوع می تواند نمایانگر چگونگی اثر آنتاگونیستی بین لینکومایسین و اریترومایسین باشد و علت ایجاد مقاومت به این دارو ناشی از عدم توانایی اتصال این آنتی بیوتیک به ریبوزوم می باشد. اسپکتینومایسین از گروه آنتی بیوتیک های آمینوسیکلینول می باشد. این آنتی بیوتیک از طریق اتصال به محل ۳۰S ریبوزوم باکتری مانع از سنتز پروتئین می شود.

تجربه آزمایشگاهی نشانگر این است که مصرف توام این دو آنتی بیوتیک تأثیری به مراتب بیشتر از مجموعه اثر در حالت جداگانه به روی گونه های مایکوپلاسما و باکتری ها دارد. بیشترین سطح سرمی لینکومایسین ۶-۴ ساعت بعد از تزریق ایجاد می شود. این آنتی بیوتیک به طور وسیع در بدن منتشر می شود و غلظت و آن در اکثر بافت ها از جمله استخوان ها، به میزان مناسبی می رسد. بیشترین غلظت دارو در کبد و کلیه ها و کمترین غلظت آن در مایع مغزی - نخاعی (CSF) قابل جستجو می باشد. لینکومایسین در کبد متابولیزه شده و از طریق صفرا (مدفوع) و ادرار دفع می شود. اسپکتینومایسین پس از تزریق به خوبی جذب شده و در مدت زمان یک ساعت به حداکثر غلظت سرمی می رسد. این دارو وارد چشم و مایع مغزی - نخاعی نمی شود و میزان اتصال آن به پروتئین پایین است. این دارو در کلیه ها از طریق ترشح گلومرولی و بدون تغییر وارد ادرار می شود.

موارد مصرف:

محلول تزریقی لینکومایسین + اسپکتینومایسین برای درمان عفونت های ناشی از میکروارگانیزم های حساس به لینکومایسین و با اسپکتینومایسین (مانند گرم مثبت هایی چون استافیلوکوک، استرپتوکوک های پاتھومولیتیک و گونه های مایکوپلاسما و برخی گرم منفی ها) در گوساله شیرخوار، گوسفند و بز به کار می رود. **گوسفند و بز:** عفونت های اولیه و ثانویه دستگاه تنفسی ناشی از مایکوپلاسماها و اجرام میکروبی حساس به لینکومایسین و اسپکتینومایسین، ذات الریه، پلوروپنومونی واگیر، درمان عفونت سم (Foot rot) ناشی از باکتریویدس نودوزوس و آگالاکسی گوسفند.

گوساله شیرخوار (قبل از شروع نشخوار):

درمان عفونت های تنفسی - گوارشی (پنومونوتریت گوساله های شیرخوار) ناشی از اجرام حساس به این دارو

مقدار و نحوه مصرف:

گوسفند و بز: ۱ میلی لیتر به ازای هر ۱۰ کیلوگرم وزن دام به صورت تزریق داخل عضلانی یکبار در روز و به مدت سه روز متوالی **گوساله شیرخوار:** ۱ میلی لیتر به ازای هر ۱۰ کیلوگرم وزن دام، به صورت داخل عضلانی، دوبار در روز اول، یکبار در روز بعدی

زمان پرهیز از مصرف:

دام های مداوا شده تا ۱۴ روز پس از آخرین تزریق دارو نباید برای مصرف غذایی انسان کشتار شوند.

شیر دام های تحت درمان در طول درمان و تا ۴۸ ساعت پس از آخرین تزریق دارو نباید به مصرف غذایی انسان برسد.

تداخل دارویی:

لینکومایسین با نوویوسین و سولفات کائامایسین ناسازگار است. لینکومایسین با بنزیل پنی سیلین و فنی توثین سدیم ایجاد رسوب می کند.

ماکروئیدها و کلرامفنیکل با لینکوزامیدها اثر آنتاگونیسم دارند، بنابراین نباید به طور هم زمان استفاده شوند.

موارد احتیاط:

در حیوانات حساس به دارو استفاده نشود. مصرف این دارو در تک سمی ها ممکن است باعث بروز کولیت شود.

مصرف دارو در غیر از حیواناتی که به آن ها اشاره شده ممکن است باعث بروز عوارض گوارشی شود.

در مواردی نیز پس از تزریق دارو به گوسفند و بز اسهال موقتی ایجاد شده است.

در پاره ای موارد کاهش اشتها و تولید شیر در بزها گزارش شده است.

در موارد بسیار نادر، سقط جنین و یا مرگ گوسفند آبیستی که در ثلث آخر حاملگی مورد مداوا قرار گرفته باشد گزارش شده است.

شرایط نگهداری:

دور از نور مستقیم و دمای پایین تر از ۲۵ درجه سلسیوس نگهداری شود.

بسته بندی:

ویال های ۵۰ و ۱۰۰ میلی لیتری